

og den skal i denne Henseende gaa frem efter Reglerne i Lov om Diger af 10. April 1874. Men Landvæsenskommissionen er bemyndiget til kun at bringe Loven til Anvendelse i det Omfang, som den med Henblik paa de foreliggende Forhold finder rigtigt, og det overlades saaledes til Landvæsenskommissionens Skøn, i hvilket Omfang Digeloven af 1874 skal bringes til Anvendelse i de enkelte Tilfælde.

I Lovforslagets § 2 peges der paa, at paa lignende Maade maa Landvæsenskommissionen forholde sig, naar der er Tale om et Kystsikringsværk, der allerede er udført eller paabegyndt, saavel som naar Kystsikringsværker agtes udvidet, saaledes at de kan give bedre Beskyttelse eller komme til at beskytte flere Ejendomme, end det oprindeligt har været paatænkt. Den kan selvfølgelig ligeledes i begge Tilfælde træffe Afgørelse om, hvilke Ejendomme der skal deltage i Udgifterne saavel til Værkernes Tilvebringelse som til deres Vedligeholdelse.

I Lovforslagets § 3 hedder det: „Saafremt nogen maatte formene, at Værker, som han har opført eller agter at opføre paa sin Ejendom til Beskyttelse af denne mod Angreb fra Havet eller Fjordene, for at gøre Fyldest bør fortsættes paa andre Ejendomme, eller at saadanne Værker bør anlægges paa andre Ejendomme, kan en Landvæsenskommission endvidere træffe Bestemmelse om, hvorvidt Anlægget uden vedkommende Ejers Samtykke vil kunne tillades og i bekræftende Fald paa hvilke Vilkaar.“ Endelig er det i Lovforslagets § 4 bestemt, at for de Bidrag, der ydes af de interesserede Ejere til de af Landvæsenskommissionen godkendte Anlæg, gives samme Fortrinsret og Udpantningsret som for Hartkornsbidragene til Amtsrepartitionsskatten.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Hans Jacob Sørensen: For enhver, der saa de store Ødelæggelser, som Stormfloderne i Oktober, November, December og Januar Maaneder har forårsaget paa danske Kyststrækninger, stod det klart, at det, der først og fremmest maatte gøres, var et virkeligt Arbejde paa at sikre Kysterne og deres Beboere mod Gentagelser af saadanne Ulykker. Forskellige ærede Medlemmer og ligeledes jeg pegede paa dette i vore Taler ved Finanslovens første Behandling, hvor vi udtalte Ønske om, at de Skader, der var opstaaet ovre i de hærgede

Egne, maatte blive grundigt undersøgt. Den Kommission, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder nedsatte, har for en Tid siden afgivet Betænkning om sine Indtryk fra disse Egne, en Betænkning, der er meget interessant, og som vidner om, at Kommissionen har gjort et grundigt Arbejde og for øvrigt ogsaa haft et meget besværligt Arbejde. I sin Indstilling foreslaar Kommissionen, at det Lovforslag, her er fremsat af den højtærede Minister, burde fremsættes. Da den højtærede Minister har begrundet Lovforslaget ret udførligt, skal jeg kun sige, at jeg tror, at dette Lovforslag vil blive modtaget med Velvillie ovre i de skadelidte Egne. Thi vel ved jeg, at man allerede paa flere Steder har dannet Digelag og er gaaet i Gang med Bygningen af Diger, men jeg ved ogsaa, at der er flere Steder, hvor det vil være af Betydning for at faa Arbejderne i Gang, at der kommer en Instans som den Landvæsenskommission, der her er Tale om, der om fornødent kan give Planer og dermed give Stødet til, at Arbejdet iværksættes. Jeg tror, dette er nødvendigt, thi som det fremgaar af Kommissionens Betænkning, har flere Steder enkelte Lodsejere været skodesløse eller uvillige til at være med til Kystsikring, og det forårsager megen Skade, ja kan endog medføre at Kystsikring i saadanne Tilfælde hindres; men dette vil ikke kunne ske, naar dette Lovforslag bliver til Lov.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget paa det varmeste til det høje Tings Velvillie og udtale Ønsket om, at Behandlingen her i Tinget kan blive hurtig, da det jo vil bidrage til, at Arbejdet ved Kystsikringen derovre i disse Egne kan komme i Gang i Aarets bedste Arbejdsmaaneder.

J. P. Larsen: Jeg hilser det fremsatte Lovforslag med stor Tilfredshed. Jeg gør det, fordi jeg ved Selvsyn under de svære Storme i Efteraaret har erfaret, hvilken Skade saa svære Naturkatastrofer kan forårsage og har forårsaget paa vore Kyster rundt om i Landet. Det, der her tilsigtes, er jo ikke andet og mere end, hvad vi har paa andre Omraader i vor Lovgivning, hvor det gælder at sikre det almene Vel. Det drejer sig kun om at faa en fast Plan i Arbejdet for Kystsikringen og faa de interesserede til at være med til at bære Omkostningerne. Enkelte Lodsejere har været mere velvillige paa dette Omraade end andre, og det maa unægtelig være ærgerligt for de Folk, der har gjort, hvad de kan for at sikre sig mod Katastrofer, at se Naboer være med til at